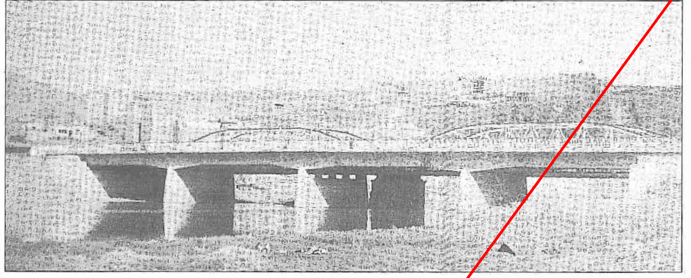
ARDAHAN

Doğu Anadolu'da Kars iline bağlı ilçe merkezi.

Kura ırmağının her iki yakasında, deniz seviyesinden 1860 m. yüksekte kurulmuştur. Şehrin daha büyük kısmı ve resmî daireler Kura'nın sağ yakasında bulunur. Bu kesim, Kura ırmağına sağdan karışan Alabalık deresi çevresinde gelişmiştir.

Tarihi oldukça eskilere dayanan Ardahan'ın kalesinde yapılan kazılarda elde edilen değişik medeniyetlere ait kalıntılar, yörede ilk Tunç çağından itibaren bir yerleşmenin varlığını ve bölgenin çeşitli krallıkların hâkimiyetlerine girdiğini göstermektedir. Bunlardan Urartu, Pers ve Araks krallıklarının hâkimiyeti önemlidir. Kars ve yöresiyle birlikte Ardahan'ın İslâm akınlarına hedef olması ise 642 tarihlerine rastlar. Bununla beraber yöreye ilk Türk akınları 1053 yılından itibaren Kutalmış idaresinde başlamıştır. Ancak Kars yöresinin fethi önce 1054'te Tuğrul Bey, 1058 yılında ise Çağrı Bey'in oğlu Yâkûtî Bey tarafından gerçekleştirilmiş, fakat bu sırada Kars ve Ani kaleleri ele geçirilememiştir. Bunlardan Ani 1064'te, Kars ise 1067 yılında Alparslan tarafından zaptedilmiştir. Ardahan'ın da bu tarihlerde Türkler'in eline geçtiği tahmin edilmektedir. Bölge Selçuklular'dan sonra kısa bir süre Gürcü prenslerinin, Moğollar'ın, İlhanlılar'ın, Karakoyunlular'ın ve Akkoyunlular'ın hâkimiyet sahası içine girmiştir. Evliya Çelebi'ye göre ise I. Selim zamanında Osmanlı topraklarına katılmıştır. Osmanlı idaresinde bazan Erzurum eyaleti, bazan da yeni kurulmuş olan Çıldır eyaletine bağlanan Ardahan Kalesi 1549 yılında tamir edilmiştir. 1568-1574 yılları arasında Erzurum vilâyeti dahilinde bir sancak merkezi olan Ardahan, Livâ-i Ardahan-ı Küçek ve Livâ-i Ardahan diye iki livâ halinde görülmektedir (BA, *MAD*, nr. 563, s. 154, 173). 1578'de Çıldır'ın fethiyle kurulan Çıldır eyaletine dahil edilen Ardahan, 1578-1588 arasında Erzurum eyaleti sancaklarından biri olarak kaydedilmektedir (BA, KK, nr. 262). Ardahan 1609'da yeniden Çıldır eyaletine, 1632-1641 tarihlerinde ise eyalet halinde teşkilâtlandırılan Kars'a bağlanmıştır (BA, Cevdet-Dahiliye, nr. 6095). Aynı şekilde 1635'te de Kars eyaleti dahilinde Livâ-i Ardahan-ı Küçek şeklinde gösterilmiş, Ardahan-ı Büzürg'ün ise Çıldır'a

Ardahan Kalesi ve Kura nehri üzerindeki tarihî köprü

bağlı olduğu kaydedilmiştir. XVIII. yüzyılda ise (1777-1787) Çıldır'a bağlı sancak merkezi olarak görülmektedir (BA, *MAD*, nr. 9550).

XIX. yüzyıl başlarından itibaren Rus tehdidi altına giren ve elviye-i selâse olarak bilinen Kars, Ardahan ve Batum, 1828, 1855 ve son olarak da 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşı sonrasında Rus idaresine girmiştir. Bu son işgal devresinde Ruslar'ın kolonizasyon çalışmaları yüzünden bölgeden sayıları 100.000'e varan bir nüfus Erzurum tarafına göç etmek zorunda kalmıştır. Ancak 1900 yıllarından itibaren Rus işgaline karşı bir teşkilât kurulmuş ve bu teşkilât elviye-i selâse içinde faaliyetlerini sürdürmüştür. I. Dünya Savaşı sırasında Osmanlı ordusunun Rusya'ya karşı harekâtı bu teşkilât tarafından içten desteklenmiş, Gürcü ve Ermeni çeteleriyle yapılan mücadeleler sonunda 23 Şubat 1921'de Artvin'le birlikte Ardahan sancağı da kurtarılmıştır. Cumhuriyet'in ilk yıllarında vilâyet merkezi olan Ardahan 1926'da Kars iline bağlanmıştır.

XIX. yüzyıla kadar bir sancak merkezi olarak önemini koruyan Ardahan'ın bilhassa bir sınır şehri olması, önemini daha da arttırmıştır. Evliya Çelebi'nin bildirdiğine göre kare biçiminde ve üç kapısı bulunan yalçın bir kaya üzer yetmiş iki kuleye sahip olan Arda Kalesi, Rus ve İran savaşları sıras önemli rol oynamıştır. 1828'den 18 kadar Rus işgalinde kalan Ardaha 1831 Osmanlı nüfus sayımında mü kil olarak nüfusu belirtilmemekte, tabı bulunduğu Çıldır eyaletinin nüfusu verilmektedir. Buna göre Çıldır eyaletinde 73.473 müslüman, 4887'si Ermeni olmak üzere 9150 gayri müslim erkek nüfus bulunmaktaydı. 1288'deki (1871) *Erzurum Vilâyeti Salnâmesi*'nde ise Ardahan kazasında 6786 müslüman erkek nüfusa karşılık hiç hıristiyan nüfus kaydedilmemiştir. Aynı salnâmeye göre kazanın 110 köyü, bir medresesi, otuz sıbyan okulu, elli dokuz camii, bir hanı, dört hamamı ve 155 dükkânı bulunmaktaydı. 1294'teki (1877) *Erzurum Vilâyeti Salnâmesi*'ne göre ise Çıldır sancağı içinde yer alan Ardahan kazası 5000 müslüman erkek nüfusa sahipti. Rus işgali üzerine meydana gelen göç hareketleri yüzünden şehrin Türk nüfusu oldukça azalmış ve 2000'e kadar düşmüştür. 1921'de kurtuluşundan sonra şehrin 1927 sayımına göre 2397 olarak tesbit edilen nüfusu 1950'de 4789 olmuş, 1970'te 13.339'a, 1985'te de 16.895'e ulaşmıştır. Kuzeyde Hanak, doğuda Çıldır ve Susuz, güneyde Göle ilçeleriyle, batıda da Artvin iliyle komşu olan Ardahan ilçesi, merkez bucağından başka Hasköy ve Yalnızçam bucaklarına ayrılmıştır. Altmış köyü bulunan ilçenin yüzölçümü 1241 km² olup toplam nüfusu 1985 sayımına göre 61.372, nüfus yoğunluğu ise 49 idi. En önemli tarihî eseri Ardahan Kalesi'dir.

BİBLİYOGRAFYA :

BA, *MAD*, nr. 563, s. 154, 173; BA, *MAD*, nr. 9550; BA, KK, nr. 262; BA, Cevdet-Dahiliye, nr. 6095; Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, II, 322, 326; *Mir'ât-ı Hakîkat*, s. 335-339; *Erzurum Vilâyeti Salnâmesi* (1288), s. 144, 150; *a.e.* (1294); Ayn Ali, *Kavânîn-i Âl-i Osmân*, s. 58-59; *Kâmûsü'l-a'lâm*, I, 111; Enver Ziya Karal, *Osmanlı İmparatorluğu'nda İlk Nüfus Sayımı 1831*, Ankara 1943, s. 178-180; M. Halil Yınanç, *Türkiye Tarihi, Selçuklular Devri I: Anadolu'nun Fethi*, İstanbul 1944, s. 49-53, 58, 63; Kâzım

ABDURRAHMAN b. HÜRMÜZ

عبد الرحمن بن هرمز

bk. **A'REC, Abdurrahman b. Hürmüz**

Muhaddis ve mukrî bir tâbiî.

A'REC, Abdurrahman b. Hürmüz

(عبدالرحمن بن هرمز الأعرج)

Ebû Dâvûd Abdurrahmân b. Hürmüz el-A'rec el-Medenî (ö. 117/735)

Muhaddis ve mukrî* bir tâbiî.

Rebîa b. Hâris b. Abdülmuttalib'in (veya oğlu Muhammed'in) **mevlâ***sı olan A'rec, başta Ebû Hüreyre olmak üzere Abdullah b. Abbas, Muhammed b. Mesleme,

Ebû Saîd el-Hudrî ve Abdullah b. Buhayne gibi birçok sahâbîden hadis rivayet etti. Kendisinden de Zührî, Ebü'z-Zinâd, Sâlih b. Keysân ve Abdullah b. Lehîa gibi muhaddisler rivayette bulundular. Mushaf yazmakla da meşgul olan A'rec, Ebû Hüreyre, İbn Abbas ve Abdullah b. Ayyâş'tan **arz*** usulüyle kıraat tahsil etti. Yedi kıraat imamından Medine'nin meşhur kıraat âlimi Nâfi' b. Abdurrahman b. Ebû Nuaym'a da aynı yolla kıraat okuttu. Arap dili ve **ensâb*** konusunda sayılı âlimlerden biriydi. Arapça ile ilgili kaideleri ilk defa ortaya koyanın A'rec olduğu da ileri sürülmüştür.

Çok hadis rivayet etmesiyle tanınan ve rivayetleri *Kütüb-i Sitte*'de yer alan güvenilir muhaddis A'rec ömrünün sonlarında Mısır'a hicret etti. Murâbıt (bk. RİBÂT) olarak yaşadığı İskenderiye'de seksen yaşlarında vefat etti.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *et-Ṭabaḳāt*, V, 283-284; Zehebî, *Aʿlâmü'n-nübelâʾ*, V, 69-70; a.mlf., *Teẕkiretü'l-ḥuffâẓ*, I, 97; a.mlf., *Maʿrifetü'l-ḳurrâʾ* (Beşşâr), I, 77-78; İbnü'l-Cezerî, *Ġāyetü'n-nihâye*, I, 381; İbn Hacer, *Tehẕîbü't-Tehẕîb*, VI, 290-291.

 ABDULLAH AYDINLI

A'REC, Humeyd b. Kays
(حميد بن قيس الأعرج)

Ebû Safvân Humeyd b. Kays el-A'rec el-Mekkî (ö. 130/747-48)

Mekkeli kıraat âlimi ve muhaddis.

Babası Kays, Zübeyr b. Avvâm'ın **mevâlî***sinden olduğu için, onun mensup bulunduğu kabileden dolayı Esedî nisbesiyle de anılır. Kıraat ilmini Mücâhid b. Cebr'den öğrenerek bu kıraati ona üç defa arzetmiş ve hayatı boyunca sadece Mücâhid'in kıraatini okutup rivayet etmiştir. Bu sahada yetiştirdiği en meşhur talebeleri Süfyân b. Uyeyne ile yedi kıraat imamlarından Ebû Amr b. Alâ'dır. Her ikisi de kıraati ondan **arz*** yoluyla almışlardır. Süfyân b. Uyeyne'nin söylediğine göre Mekkeliler'in içinde İbn Kesîr ile A'rec'den daha iyi Kur'an bilen yoktu. Hadis tahsil ettiği hocaları arasında Zührî, Muhammed b. İbrâhim et-Teymî, Amr b. Şuayb ve Muhammed b. Münkedir gibi muhaddisler; hadis okuttuğu talebeleri arasında da Ebû Hanîfe, Süfyân es-Sevrî, Mâlik b. Enes, Ca'fer es-Sâdık ve Ma'mer b. Râşid gibi meşhur âlimler vardır. Rivayetleri *Kütüb-i Sitte*'de mevcut olup meşhur hadis tenkitçileri tarafından güvenilir bir muhaddis olarak tanıtılmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *eṭ-Ṭabaḳāt*, V, 486; *el-Cerḥ ve't-taʿdîl*, III, 227-228; İbn Adî, *el-Kâmil*, II, 686-687; Zehebî, *Maʿrifetü'l-ḳurrâʾ* (Beşşâr), I, 97-98; İbnü'l-Cezerî, *Ġāyetü'n-nihâye*, I, 265; İbn Hacer, *Tehẕîbü't-Tehẕîb*, III, 46-47.

 İSMAİL KARAÇAM

A'REC, Nizâmeddin

(bk. NİZÂMEDDİN en-NÎSÂBÛRÎ).

AREFE
(عرفة)

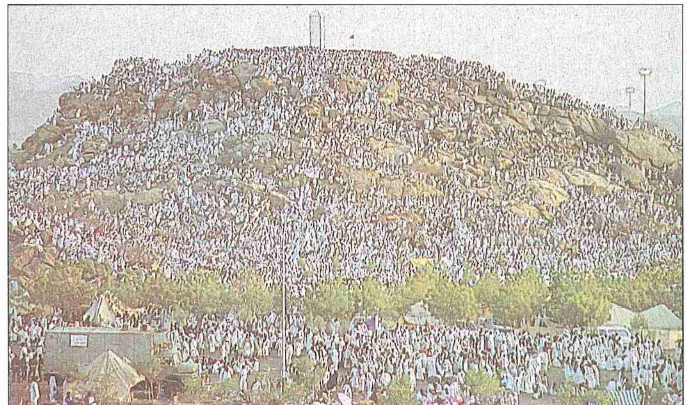
Kurban bayramından bir önceki güne verilen ad.

Arefe haccın en önemli farzı olan **vakfe***nin yapıldığı yerin (Arafat) diğer adıdır. Vakfe, kurban bayramının bir gün öncesi olan zilhicce ayının dokuzuncu günü burada yapıldığından bu güne **yevmü arefe** (arefe günü) veya Türkçe'de kısaca arefe (arife) denilmiştir.

Arefe günü, haccın temel rüknü olan vakfenin o gün yapılması sebebiyle büyük önem taşımaktadır. Bu günün önemine, faziletli ve makbul duanın o gün yapılan dua olduğuna dair hadisler vardır (bk. Şevkânî, IV, 70; Muhibbüddin et-Taberî, s. 392). Vakfe, arefe günü zeval vaktinden kurban bayramının birinci günü fecrin doğuşuna kadar olan süre içinde yapılır (geniş bilgi için bk. VAKFE). O gün vakfenin dışında yapılması gereken başka önemli hususlar da vardır. Hacıların **terviye*** günü (8 Zilhicce) Mekke'den Mina'ya gidip orada geceledikten sonra arefe günü sabah namazını Mina'da kılarak güneşin doğuşunu takiben Arafat'a çıkmaları, zeval vaktinden sonra orada gusletmeleri, öğle ve ikindi namazlarını öğle vaktinde birlikte kılmaları (bk. CEM'), zamanlarını tekbir, tehlil, telbiye, salâtü selâm ve dua ile geçirmeleri ve akşam güneşin batmasıyla birlikte Müzdelife'ye doğru yola çıkmaları sünnettir. Hz. Peygamber'den arefe günü oruç tutmanın faziletine dair hadis rivayet edildiği gibi, Arafat'ta oruç tutmanın menedildiğine ve kendisinin orada oruç tutmadığına dair hadisler de vardır. Buna göre, hacıların zayıf düşerek asıl görevlerini aksatmalarına yol açacağı için arefe günü oruç tutmaları mekruh, hacca gitmeyenlerin aynı gün oruç tutması ise müstehap kabul edilmiştir (Şevkânî, IV, 267-269; *el-Fetâva'l-Hindiyye*, I, 229). Ayrıca kurban bayramının dördüncü günü ikindi namazına kadar her farz namazın ardından okunan **teşrik*** tekbirlerine de arefe günü sabah namazından sonra başlanır. Diğer taraftan, Hanefîler'e göre arefe ve daha sonraki dört gün içinde umre yapmak, diğer hac vazifelerini aksatabileceği için tahrîmen mekruh sayılmıştır. Bugün uygulamada görülen izdiham, Hanefî mezhebine ait hükmün isabetli olduğunu ortaya koymaktadır. Diğer üç mezhebe göre ise kerahet söz konusu değildir (*Mv.F*, II, 144).

Arefe günü Arafat'ta vakfe duası yapan bir grup hacı

Arefe günü Cebelirahme